

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1257/2013/EU RENDELETE

(2013. november 20.)

a hajók újrafeldolgozásáról, valamint az 1013/2006/EK rendelet és a 2009/16/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) A hulladéknak minősülő és újrafeldolgozás céljából országhatárokat átlépő szállításban részt vevő hajók tekintetében a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló 1989. március 22-i bázeli egyezmény (a továbbiakban: a bázeli egyezmény) és az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet az irányadó ⁽³⁾. Az 1013/2006/EK rendelet végrehajtja a bázeli egyezményt, valamint az említett egyezmény 1995-ben elfogadott, nemzetközi szinten még hatályba nem lépett módosítását ⁽⁴⁾, amely tiltja a veszélyes hulladékok olyan országokba való kivitelét, amelyek nem tagjai a Gazdasági Együttműködési- és Fejlesztési Szervezetnek (OECD). Az ilyen hajók általában véve veszélyes hulladéknak minősülnek, és újrafeldolgozás céljából tilos kivinni őket az Unióból olyan országok létesítményeibe, amelyek nem tagjai az OECD-nek.

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 158. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. október 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. november 15-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-i 1013/2006/EK rendelete a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bázeli Egyezménynek az egyezmény részes felei által a III/1. számú határozattal elfogadott módosítása (tilalmi módosítás).

(2) A hatályos uniós és nemzetközi jogi szabályozás végrehajtásának monitoringjára és végrehajtására szolgáló mechanizmusok nem igazodnak a hajók és a nemzetközi vízi közlekedés sajátosságaihoz. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO), a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) és a Bázeli Egyezmény Titkársága közötti szervezetenkénti együttműködés keretében tett lépések eredményeként – a hajók biztonságos és környezetkímélő újrafeldolgozásáról szóló hongkongi nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a hongkongi egyezmény) formájában – sikerült megállapodást elérni arra vonatkozóan, hogy világszinten kötelező előírások kerüljenek bevezetésre a hajó-újrafeldolgozás nem környezetkímélő és nem biztonságos gyakorlatai által okozott problémák hatékony és eredményes megoldása céljából.

(3) A tagállami lobogó alatt közlekedő hajók számára OECD-országokban jelenleg jogszerűen rendelkezésre álló hajó-újrafeldolgozási kapacitás nem elégséges. A nem OECD-országokban már meglévő biztonságos és környezetkímélő hajó-újrafeldolgozási kapacitás nemcsak hogy elegendő a tagállami lobogó alatt közlekedő valamennyi hajó kezeléséhez, de az újrafeldolgozó országok által a hongkongi egyezmény követelményeinek való megfelelés érdekében hozott intézkedéseknek köszönhetően 2015-ig várhatóan még bővülni is fog.

(4) A hongkongi egyezményt 2009. május 15-én, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet égisze alatt fogadták el. A hongkongi egyezmény hatálybalépésére csak 24 hónappal azt az időpontot követően fog sor kerülni, amikor az egyezményt legalább 15 olyan állam ratifikálta, amelyek kereskedelmi flottái összesítve a világ kereskedelmi flottái bruttó úrtartalmának legalább 40 %-át képviselik, és amelyek évi maximális hajó-újrafeldolgozási volumene a megelőző 10 évre vonatkozóan összesítve ugyanezen államok kereskedelmi flottái bruttó úrtartalmának legalább 3 %-át teszi ki. Az említett egyezmény tárgyat a hajók olyan módon való megtervezése, megépítése, üzemeltetése és előkészítése képezi, amely elősegíti a biztonságos és környezetkímélő újrafeldolgozást, anélkül azonban, hogy hátrányosan befolyásolná a hajók biztonságát és üzemeltetésének hatékonyságát. Az egyezmény rendelkezéseket tartalmaz továbbá a hajó-újrafeldolgozó

létesítmények biztonságos és környezetkímélő módon való üzemeltetésére, illetve a hajó-újrafeldolgozás szabályainak betartását biztosító megfelelő végrehajtási mechanizmus létrehozására vonatkozóan.

- (5) E rendelet célja, hogy megkönnyítse a hongkongi egyezménynek mind az Unión belüli, mind a harmadik országok általi gyors megerősítését azáltal, hogy az említett egyezmény alapján arányos szabályozást vezet be a hajókra és a hajó-újrafeldolgozó létesítményekre vonatkozóan.
- (6) A hongkongi egyezmény kifejezetten lehetővé teszi részes felei számára, hogy a nemzetközi joggal összeegyeztethető, szigorúbb intézkedéseket hozzanak a hajók biztonságos és környezetkímélő újrafeldolgozására vonatkozóan annak érdekében, hogy megelőzzék, mérsékeljék vagy minimalizálják az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat. Ezt figyelembe véve ennek a rendeletnek védelmet kell biztosítania tagállami kikötőkbe és horgonyzóhelyekre befutó hajók fedélzetén található veszélyes anyagok esetleges káros hatásaival szemben, biztosítva emellett az ezen anyagokra a nemzetközi jog értelmében vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelést is. Az e rendelet értelmében a veszélyes anyagokra vonatkozó követelményeknek való megfelelés monitoringját biztosítandó, a tagállamoknak alkalmazniuk kell a 2009/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ végrehajtását célzó nemzeti rendelkezéseiket. A bizonyítványok ellenőrzése és a veszélyes anyagok – köztük az azbeszt – jelenlétének aktív tesztelése jelenleg a kikötő szerinti állam általi ellenőrzést végző ellenőrök feladatkörébe tartozik, az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezmény (SOLAS) alapján. A kikötő szerinti állam hatósága által végzett ellenőrzésekről szóló párizsi memorandum harmonizált megközelítést biztosít e tevékenységekkel kapcsolatban.
- (7) E rendelet továbbá azt is biztosítani hivatott, hogy csökkenjenek az uniós, az OECD-országokbeli és az érintett harmadik országbeli üzemeltetők között a munkahelyi egészségügyi és biztonsági viszonyok, illetve a környezetvédelmi előírások tekintetében fennálló különbségek, és így a tagállami lobogó alatt közlekedő hajók a jelenlegi gyakorlat szerinti alacsony színvonalú telepek helyett olyan hajó-újrafeldolgozó létesítményekbe kerüljenek, amelyekben a hajók bontása biztonságos és környezetkímélő módon zajlik. Ezáltal várhatóan növekedni fog a hajók újrafeldolgozását és kezelését biztonságos és környezetkímélő módon végző, tagállamokban található hajó-újrafeldolgozó létesítmények versenyképessége is. Az e rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelő hajó-újrafeldolgozó létesítmények európai jegyzékének (a továbbiakban: az európai jegyzék) összeállítása hozzájárulna ezekhez a célokhoz, és – azzal, hogy a lobogó szerinti tagállam számára megkönnyíti az újrafeldolgozásra szánt hajók ellenőrzését – elősegítené az előírások hatékonyabb betartatását is. Az említett, hajó-újrafeldolgozó létesítményekkel szembeni követelményeket a hongkongi egyezmény követelményei alapján kell megállapítani. E tekintetben azon hajó-újrafeldolgozó létesítmények esetében, amelyek e rendelet alapján

megfelelőnek minősülnek, teljesülnének a környezet védelmének, a munkavállalók egészségének és biztonságának, valamint az újrafeldolgozott hajókból kikerülő hulladék környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének a biztosításához szükséges követelmények. A harmadik országokban található hajó-újrafeldolgozó létesítmények esetében a követelményeknek az emberi egészség és a környezet védelmének olyan magas szintjét kellene elérnie, amely nagy vonalakban egyenértékű az Unió követelményeivel. Az olyan hajó-újrafeldolgozó létesítményeknek tehát, amelyek ezen minimumkövetelményeknek nem felelnek meg, nem lenne célszerű felkelniük az európai jegyzékre.

- (8) Az uniós jogban foglalt egyenlőség elvét alkalmazni kell, illetve el kell végezni a monitoringját, különösen az európai jegyzék e rendeletben foglalt követelményeknek megfelelő, tagállamokban található hajó-újrafeldolgozó létesítmények és harmadik országokban található hajó-újrafeldolgozó létesítmények tekintetében történő összeállítás és frissítései alkalmával.
- (9) A tagállamok számára ajánlott megfelelő intézkedéseket elfogadni annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet hatálya alá nem tartozó hajók tekintetében azok felelősei – olyan mértékig, amennyire ez ésszerű és gyakorlatilag megvalósítható – e rendelettel összhangban járjanak el.
- (10) A párhuzamosságok elkerülése érdekében azokat a tagállami lobogó alatt közlekedő hajókat, amelyek e rendelet hatálya alá tartoznak, ki kell zárni az 1013/2006/EK rendelet és a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ hatálya alól. Az 1013/2006/EK rendelet az Unióból kiinduló hulladék-szállítmányokra alkalmazandó, a hulladékok bizonyos, alternatív rendszer hatálya alá tartozó kategóriái kivételével. Ez a rendelet a hatálya alá tartozó hajókra vonatkozóan teljes élettartamuk alatt alkalmazandó ellenőrzéseket ír elő, és e hajók környezetvédelmi szempontból megfelelő módon való újrafeldolgozásának a biztosítására törekszik. Célszerű ezért kikötni, hogy azokra a hajókra, amelyekre teljes élettartamuk alatt az e rendelet szerinti alternatív ellenőrzési rendszer alkalmazandó, az 1013/2006/EK rendelet rendelkezéseit ne kelljen alkalmazni. A sem a hongkongi egyezmény, sem az e rendelet hatálya alá nem tartozó hajóknak, valamint az üzemeltetés során keletkező hulladékok kivételével minden, a hajók fedélzetén található hulladéknak továbbra is az 1013/2006/EK rendelet, a 2008/98/EK irányelv, illetve a 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ hatálya alá kell tartozniuk.
- (11) E rendelet elismeri továbbá, hogy a hajókra továbbra is alkalmazandók azok az egyéb nemzetközi egyezmények, amelyek célja az élettartamuk operatív szakasza alatti biztonságos tengeri üzemeltetésük biztosítása, és – bár rendelkeznek bizonyos navigációs jogokkal és szabadságokkal – a hajók a kikötőbe való befutás előtt kötelesek bejelenteni érkezésüket. A tagállamoknak képeseknek kell

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/16/EK irányelve a kikötő szerinti illetékes állam általi ellenőrzésről (HL L 131., 2009.5.28., 57. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/99/EK irányelve a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

- lenniük más nemzetközi szerződésekkel összhangban további ellenőrzések alkalmazását is előírni. A tranzit ellenőrzésére vonatkozó további előírásokra ezért e rendelet keretében nincs szükség.
- (12) E rendelet rendelkezéseinek értelmezésekor figyelembe kell venni az IMO által a hongkongi egyezményhez kidolgozott iránymutatásokat (a továbbiakban: az IMO-iránymutatások).
- (13) E rendelet alkalmazásában az „újrafeldolgozás” kifejezés jelentése eltér a 2008/98/EK irányelvben foglalt fogalom meghatározástól. Ezért e rendeletnek külön fogalom meghatározást kell tartalmaznia a „hajó-újrafeldolgozás” kifejezésre.
- (14) Az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ biztosítja a vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének globálisan harmonizált rendszere uniós szinten történő végrehajtását. Az említett rendelet a 67/548/EGK tanácsi irányelvvel⁽²⁾ és az 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽³⁾ együttesen hasznos iránymutatással szolgál annak meghatározásához, hogy mi minősül veszélyes anyagnak.
- (15) Mind a hongkongi egyezményben, mind e rendeletben kulcsfontosságú követelményként szerepel az, hogy a hajók fedélzetén tárolt veszélyes anyagokról a hajók teljes élettartama során rendelkezésre álljon egy jegyzék. A hongkongi egyezmény 8. szabályának (2) pontjával összhangban az újrafeldolgozásra szánt hajón a hajó-újrafeldolgozó létesítménybe való belépése előtti időszakban minimálisra kell csökkenteni az üzemeltetés során keletkezett hulladékok mennyiségét. Amennyiben az üzemeltetés során keletkezett hulladékokat a hajóval együtt a hajó-újrafeldolgozó létesítménybe kívánják szállítani, abban az esetben e hulladékok hozzávetőleges mennyiségét és helyét fel kell tüntetni a jegyzék II. részében.
- (16) A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a hajó-újrafeldolgozási szabályok megkerülésének megelőzésére és a hajó-újrafeldolgozás átláthatóságának növelésére. Amint azt a hongkongi egyezmény is előírja, a tagállamoknak be kell jelenteniük, ha egy hajó részére veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt bocsátottak ki, vagy ha megkapták a hajó újrafeldolgozásának lezárultáról szóló igazolást; a tagállamoknak közölniük kell továbbá a jogosulatlan hajó-újrafeldolgozásra és az általuk hozott utóintézkedésekre vonatkozó információkat is.
- (17) A tagállamoknak meg kell határozniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókkal kapcsolatos szabályokat, és biztosítaniuk kell, hogy e szankciók alkalmazásra kerüljenek, megakadályozva a hajó-újrafeldolgozási szabályok megkerülését. A szankcióknak, amelyek lehetnek polgári jogi vagy közigazgatási jellegűek, hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (18) A Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban a tagállamok bíróságainak a közigazgatási vagy bírósági eljárás indításához teljesítendő feltételekre vonatkozó eljárási szabályokat a lehető legteljesebb mértékben össze kell hangolniuk az aarhusi egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésében foglalt célokkal.
- (19) Az emberi egészség és a környezet védelme érdekében, valamint tekintettel a „szennyező fizet” elvre, a Bizottságnak fel kell mérnie egy olyan pénzügyi mechanizmus létrehozásának a megvalósíthatóságát, amely a tagállami kikötőkbe és horgonyzóhelyekre befutó valamennyi hajóra alkalmazandó lenne, függetlenül attól, hogy azok mely ország lobogója alatt közlekednek, hogy e mechanizmus keretében forrásokat teremtsen annak az elősegítéséhez, hogy a hajók újrafeldolgozását és kezelését környezetvédelmi szempontból megfelelő módon lehessen elvégezni – anélkül, hogy a szabályozás lobogóváltásra ösztönözne.
- (20) A hongkongi egyezménnyel kapcsolatos fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a az e rendelethez csatolt I. és II. melléklet naprakésszé tételét célzó jogi aktusok elfogadására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (21) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (22) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a tagállami lobogó alatt közlekedő hajók újrafeldolgozása, üzemeltetése és karbantartása által az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatások megelőzését, mérséklését, illetve megszüntetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a hajózás és a hajó-újrafeldolgozás nemzetközi jellege miatt, az Unió szintjén azonban a terjedelme vagy hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,
- (¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1272/2008/EK rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).
- (²) A Tanács 1967. június 27-i 67/548/EGK irányelve a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL 196., 1967.8.16., 1. o.).
- (³) Az Európai Parlament és a Tanács 1999. május 31-i 1999/45/EK irányelve a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről (HL L 200., 1999.7.30., 1. o.).
- (⁴) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGLALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és cél

E rendelet célja a hajók újrafeldolgozása által okozott balesetek, sérülések és az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt egyéb kedvezőtlen hatások megelőzése, mérséklése, minimalizálása és – a gyakorlatilag lehetséges mértékig – megszüntetése. E rendelet célja a hajók élettartama során a biztonság, valamint az emberi egészség és az uniós tengeri környezet védelmének fokozása, mindenekelőtt annak érdekében, hogy biztosított legyen a hajók újrafeldolgozásából származó veszélyes hulladékok környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelése.

Ez a rendelet szabályokat is megállapít a hajókon található veszélyes anyagok megfelelő kezelését is biztosítására.

E rendelet célja továbbá a hajók biztonságos és környezetkímélő újrafeldolgozásáról szóló, 2009. évi hongkongi nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a hongkongi egyezmény) megerősítésének elősegítése.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet – a 12. cikk kivételével – a tagállami lobogó alatt közlekedő hajókra kell alkalmazni.

A 12. cikket a harmadik ország lobogója alatt közlekedő és tagállami kikötőbe vagy horgonyzóhelyre befutó hajókra kell alkalmazni.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:

- bármely hadihajó, haditengerészeti segédhajó vagy egyéb, valamely állam tulajdonában álló vagy általa üzemeltetett, és az adott időpontban kizárólag állami, nem kereskedelmi célra használt hajó;
- az 500 tonna bruttó űrtartalmat el nem érő hajók;
- a teljes élettartamuk alatt annak a tagállamnak a felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken üzemelő hajók, amelyek lobogója alatt közlekednek.

3. cikk

Foglalom meghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- „hajó”: bármilyen típusú vízi jármű, amely tengeri környezetben üzemel vagy üzemelt, ideértve a felszín alatti vízi

járműveket, a felszínen úszó járműveket és platformokat, az önmelől platformokat, az úszó tárolóegységeket, az úszó terméktároló és -kirakodó egységeket, valamint a felszerelésüktől megfosztott és a vontatott vízi járműveket is;

- „új hajó”: olyan hajó, amely megfelel a következő feltételek valamelyikének:

- építési szerződése az e rendelet alkalmazásának napján vagy azt követő dátummal jön létre;
- építési szerződés hiányában a gerincet e rendelet alkalmazását követően hat hónappal vagy később fektetik le, vagy az említett időszakban hasonló építési fázisban van; vagy
- leszállítására e rendelet alkalmazását követően harminc hónappal vagy később kerül sor;

- „tartályhajó”: a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló egyezmény (a MARPOL-egyezmény) I. melléklete szerinti olajszállító tartályhajó vagy az említett egyezmény II. melléklete szerinti, ömlesztve szállított veszélyes folyékony anyagokat (Noxious Liquid Substances, NLS) szállító tartályhajó (NLS-tartályhajó);

- „veszélyes anyag”: az emberi egészségre és/vagy a környezetre ártalmas bármely anyag;

- „üzemeltetés során keletkezett hulladék”: a MARPOL-egyezmény követelményeinek hatálya alá tartozó hajók rendes üzemeltetése folytán keletkezett szennyvíz, illetve maradványok;

- „hajó-újrafeldolgozás”: valamely hajó hajó-újrafeldolgozó létesítményben végzett teljes vagy részleges bontása az erre alkalmas alkotóelemek és anyagok ismételt feldolgozásra, újbóli felhasználásra való előkészítésre vagy újbóli felhasználásra való visszanyerése, valamint a veszélyes és egyéb anyagok egyidejű kezelése céljából, beleértve az olyan kapcsolódó intézkedéseket is, mint az alkatrészek és anyagok helyszínen történő tárolása és kezelése, nem beleértve azonban azok egyéb létesítményekben való további feldolgozását vagy ártalmatlanítását;

- „hajó-újrafeldolgozó létesítmény”: egy tagállamban vagy harmadik országban hajók újrafeldolgozására használt, bontóudvarnak vagy üzemnek minősülő, meghatározott terület;

- „hajó-újrafeldolgozó társaság”: a hajó-újrafeldolgozó létesítmény tulajdonosa vagy bármely más olyan szervezet vagy személy, amely/aki a hajó-újrafeldolgozási tevékenység végzéséért viselt felelősséget a hajó-újrafeldolgozó létesítmény tulajdonosától átvállalta;

9. „szakhatóság”: valamely tagállam által kijelölt kormányzati hatóság, amely az adott tagállam lobogója alatt közlekedő vagy joghatósága alatt üzemelő hajókkal kapcsolatos feladatokért felel;
10. „elismert szervezet”: a 391/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően elismert szervezet;
11. „illetékes hatóság(ok)”: valamely állam által meghatározott földrajzi vagy szakterületen a hajó-újrafeldolgozó létesítményekért az adott tagállam vagy harmadik ország joghatósága alá tartozó valamennyi művelet tekintetében felelős-ként kijelölt kormányzati hatóság vagy hatóságok;
12. „bruttó úrtartalom”: a hajók köbözéséről szóló, 1969. évi nemzetközi egyezmény I. mellékletében vagy bármely utódegyezményben meghatározott köbözési szabályok szerint számított bruttó úrtartalom;
13. „képesített személy”: az adott munka elvégzéséhez megfelelő végzettséggel, kiképzéssel, valamint kellő ismeretekkel, tapasztalatokkal és készségekkel rendelkező személy;
14. „hajótulajdonos”: a hajó tulajdonosaként bejegyzett természetes vagy jogi személy, ideértve a hajót annak eladásáig vagy egy hajó-újrafeldolgozó létesítménynek való átadásáig átmenetileg tulajdonló természetes vagy jogi személyt is, továbbá – bejegyzés hiányában – a hajót tulajdonló természetes vagy jogi személy vagy egyéb olyan szervezet vagy személy – így például a hajó személyzet nélküli bérlése esetén a bérlő –, amely/aki a hajó üzemeltetéséért viselt felelősséget a hajó tulajdonosától átvállalta, valamint az állami tulajdonú hajó üzemeltetője;
15. „új beépítés”: rendszerek, felszerelések, szigetelés vagy egyéb anyag hajóba történő beépítése az e rendelet alkalmazásának megkezdése napját követően;
16. „hajó-újrafeldolgozási terv”: a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetője által a felelőssége alatt újrafeldolgozandó egyes hajókra vonatkozóan – az IMO vonatkozó iránymutatásainak és határozatainak figyelembevételével – egyedileg kidolgozott terv;
17. „hajó-újrafeldolgozó létesítményi terv”: a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetője által kidolgozott és a hajó-újrafeldolgozó társaság igazgatótanácsa vagy megfelelő vezető testülete által elfogadott terv, amely leírást tartalmaz a hajó-újrafeldolgozó létesítményben a hajók újrafeldolgozása keretében végrehajtott operatív folyamatokról és eljárásokról, és kiter mindenekelőtt a munkavállalók biztonságára és kiképzésére, az emberi egészség és a környezet védelmére, a személyzet tagjainak szerep- és felelősségi körére, a vészhelyzeti készületségre és reagálásra, valamint a monitoring-, jelentéstételi és adatnyilvántartási rendszerekre, figyelembe véve az IMO vonatkozó iránymutatásait és határozatait is;
18. „belépésre alkalmas terület”: bármely olyan tér, amely valamennyi alábbi feltételnek megfelel:
- a) a légkör oxigéntartalma és a légnemű gyúlékony anyagok koncentrációja biztonságos határokon belül van;
 - b) a légkörben lévő esetleges mérgező anyagok koncentrációja a megengedett határokon belüli;
 - c) a képesített személy által engedélyezett munkával kapcsolatos esetleges maradványok és anyagok nem okozzák mérgező anyagok ellenőrizetlen kiszökését vagy gyúlékony légnemű anyagok veszélyes koncentrációját az adott, az utasításoknak megfelelően fenntartott légköri viszonyok között;
19. „magas hőmérséklettel járó munka végzésére alkalmas terület”: bármely olyan tér, amely valamennyi alábbi feltételnek megfelel:
- a) biztonságos, nem robbanásveszélyes (többek között gázoktól mentes) terület, amely alkalmas arra, hogy ott villamos ívhegesztő vagy gázhegesztő készüléket, égető- vagy vágóberendezést üzemeltessenek vagy egyéb formában nyílt lángot használjanak, illetve hevítési, köszörülési vagy szikraképződéssel járó műveletet végezzenek;
 - b) a belépésre alkalmas területre vonatkozó, a 18. pontban meghatározott kritériumoknak megfelel;
 - c) a légköri viszonyok nem változnak meg a magas hőmérséklettel járó munka végzése következtében;
 - d) szomszédos tereit megfelelő tisztítás alá vonták, közömbösítették, illetve kezelték ahhoz, hogy megelőzhető legyen a tűz keletkezése vagy terjedése;
20. „az újrafeldolgozás lezárultáról szóló igazolás”: a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetője által kiállított igazolás arról, hogy a hajó újrafeldolgozása e rendelet rendelkezéseivel összhangban lezárult;
21. „a veszélyes anyagok jegyzékéről szóló tanúsítvány”: a tagállami lobogó alatt közlekedő, a 9. cikknek megfelelő hajók részére, az 5. cikkel összhangban hajónként egyénileg kiállított és a veszélyes anyagok jegyzékével kísért tanúsítvány;
22. „újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítvány”: a tagállami lobogó alatt közlekedő, a 9. cikk (9) bekezdésének megfelelő hajók részére egyénileg kiállított és a veszélyes anyagok 5. cikk (7) bekezdésével összhangban lévő jegyzékével, valamint a 7. cikk szerinti jóváhagyott hajó-újrafeldolgozási tervvel kísért tanúsítvány;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 391/2009/EK rendelete a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek közös szabályairól és szabványairól (HL L 131., 2009.5.28., 11. o.).

23. „megfelelési tanúsítvány”: harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajók részére a 12. cikkkel összhangban, hajónként egyénileg kiállított és a veszélyes anyagok jegyzékével kísért tanúsítvány;

24. „tonnában mért üres vízkiszorítás”: a hajó tonnában kifejezett tömege rakomány, üzemanyag, tartályokban lévő kenőolaj, ballasztvíz, édesvíz, tápvíz, fogyóanyag-készletek, utasok, személyzet és ezek személyi ingóságai nélküli állapotában, és amely a hajóttest, a hajószerkezet, valamint a hajó gépészeti berendezései, felszerelése és szerelvényei összesített tömegével egyenlő.

(2) A 7. cikk (2) bekezdése d) pontjának, valamint a 13., a 15. és a 16. cikk alkalmazásában:

a) „hulladék”, „veszélyes hulladék”, „kezelés”, „hulladékgazdálkodás”: jelentésük megegyezik a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében foglaltak jelentésével;

b) „helyszíni vizsgálat”: bármely, a hajó állapotára vonatkozóan rendelkezésre bocsátott dokumentumban közölt információk helytállóságának ellenőrzése céljából a hajó-újrafeldolgozó létesítményben végzett vizsgálat;

c) „munkavállaló”: minden olyan személy, aki munkaviszony keretében állandó vagy ideiglenes jelleggel munkát végez, ideértve a vállalkozók és alvállalkozók által alkalmazott személyzetet is;

d) „környezetvédelmi szempontból megfelelő gazdálkodás”: az annak biztosításához szükséges valamennyi lépés megtétele, hogy a hulladékok és veszélyes anyagok kezelése olyan módon valósuljon meg, amely óvja az emberi egészséget és a környezetet az ezen anyagok és hulladékok által esetlegesen okozott káros hatásokkal szemben.

(3) Az (1) bekezdés 13. pontja alkalmazásában képesített személy lehet az a képzett munkavállaló vagy azon vezetőségi alkalmazott, aki képes felismerni és felmérni a munkahelyi veszélyeket és kockázatokat, valamint az alkalmazottak potenciálisan veszélyes anyagoknak vagy nem biztonságos feltételeknek való kitettségét a hajó-újrafeldolgozó létesítményben, és aki képes meghatározni, hogy milyen védelemre és elővigyázatossági intézkedésekre van szükség az említett veszélyek, kockázatok vagy kitettség megszüntetése vagy mérséklése érdekében.

A 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv sérelme nélkül⁽¹⁾ az illetékes hatóság meghatározhatja az ilyen személyek kijelölésével kapcsolatos megfelelő kritériumokat, valamint a rájuk ruházott feladatok körét.

II. CÍM

HAJÓK

4. cikk

A veszélyes anyagok ellenőrzése

Az I. mellékletben említett veszélyes anyagok hajókon való beépítése vagy használata – a további intézkedéseket előíró

vonatkozó uniós jog egyéb előírásainak sérelme nélkül – az I. mellékletben előírtakkal összhangban tilos vagy korlátozottan engedélyezett.

5. cikk

A veszélyes anyagok jegyzéke

(1) Minden új hajó fedélzetén rendelkezésre kell állnia a veszélyes anyagok jegyzékének, amelyben meg kell jelölni legalább a II. mellékletben felsorolt, a hajó szerkezetében vagy felszerelésében előforduló veszélyes anyagokat, valamint azok helyét és hozzávetőleges mennyiségét.

(2) A 32. cikk (2) bekezdésének b) pontjára is figyelemmel, a már meglévő hajóknak – amennyiben ez megvalósítható – meg kell felelniük az (1) bekezdésben foglaltaknak.

Az újrafeldolgozásra szánt hajók esetében – amennyiben ez gyakorlatilag megvalósítható – a 16. cikk (2) bekezdésében említett, hajó-újrafeldolgozó létesítmények európai jegyzéke (a továbbiakban: az európai jegyzék) közzétételének napjától kell teljesíteni e cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit.

A 32. cikk (2) bekezdésének b) pontjára is figyelemmel, a veszélyes anyagok jegyzékének összeállításakor legalább az I. mellékletben felsorolt veszélyes anyagokat be kell azonosítani.

(3) A veszélyes anyagok jegyzékének:

a) kifejezetten az adott hajóra kell vonatkoznia;

b) tanúsítania kell, hogy a hajó megfelel a veszélyes anyagok beépítésére és használatára vonatkozó, a 4. cikk szerinti tilalmaknak és korlátozásoknak;

c) összeállításakor figyelembe kell venni az IMO vonatkozó irányelveit;

d) ellenőrzését a szakhatóságnak vagy az általa erre felhatalmazott elismert szervezetnek el kell végeznie.

(4) A (3) bekezdésen túlmenően a meglévő hajók esetében – a vonatkozó IMO-iránymutatásokkal összhangban – tervet kell készíteni a veszélyes anyagok jegyzékének összeállításához alkalmazott szemrevételezéses, illetve mintavételes ellenőrzések végrehajtásának módjáról.

(5) A veszélyes anyagok jegyzékének három részből kell állnia:

a) az I. és II. mellékletben – e cikk (1) és (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően – felsorolt, a hajó szerkezetében vagy felszerelésében előforduló veszélyes anyagok listája, amely megjelöli ezen anyagok helyét és hozzávetőleges mennyiségét is (I. rész);

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelve a szakmai képzések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

b) a hajó fedélzetén található, az üzemeltetés során keletkezett hulladékok listája (II. rész);

c) a hajón lévő készletek listája (III. rész).

(6) A veszélyes anyagok jegyzékének I. részét a hajó teljes üzemideje alatt megfelelően gondozni kell és naprakészen kell tartani, feltüntetve a II. mellékletben meghatározott, újonnan beépített veszélyes anyagokat, valamint a hajó szerkezetében vagy felszerelésében történt érdemi változásokat.

(7) Az újrafeldolgozást megelőzően, illetve az IMO-iránymutatások figyelembevételével a veszélyes anyagok jegyzékét – a megfelelően gondozott és aktualizált I. részen túlmenően – ki kell egészíteni a üzemeltetés során keletkező hulladékokról szóló II. résszel és a készletekről szóló III. résszel; a jegyzéket ezt követően a szakhatóság vagy egy általa erre felhatalmazott elismert szervezet hitelesíti.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 24. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a veszélyes anyagok jegyzékének tartalmát illetően az I. és II. mellékletben található felsorolás aktualizálásával kapcsolatban, annak érdekében, hogy a jegyzékek legalább a hongkongi egyezmény I. és II. függelékében felsorolt anyagokat tartalmazzák.

A Bizottság az I. vagy az II. melléklethez hozzáadandó vagy azokból törlendő anyagokra vonatkozóan külön-külön felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el.

6. cikk

Általános követelmények a hajótulajdonosokra vonatkozóan

(1) A hajó újrafeldolgozásra való átadásának előkészítésekor a hajótulajdonosok

a) átadják a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetőjének a 7. cikk szerinti hajó-újrafeldolgozási terv kidolgozásához szükséges, az adott hajóra vonatkozó valamennyi információt;

b) a megfelelő szakhatóság által meghatározandó határidőn belül írásban értesítik az említett szakhatóságot a hajó konkrét hajó-újrafeldolgozó létesítményben vagy létesítményekben való újrafeldolgozásával kapcsolatos szándékukról. Ennek az értesítésnek legalább a következőket kell tartalmaznia:

i. a veszélyes anyagok jegyzéke, valamint

ii. az e bekezdés a) pontjában előírt valamennyi, az adott hajóra vonatkozó információ.

(2) A hajótulajdonosok kötelesek gondoskodni arról, hogy az újrafeldolgozásra szánt hajók:

a) újrafeldolgozására csakis olyan hajó-újrafeldolgozó létesítményekben kerüljön sor, amelyek szerepelnek a az európai jegyzékben;

b) a hajó-újrafeldolgozó létesítménybe érkezést megelőző időszakban olyan módon végezzék műveleteiket, hogy fedélzetükön minél kevesebb rakománymaradvány, megmaradó üzemanyag és üzemeltetés során keletkezett hulladék maradjon;

c) a hajó újrafeldolgozásának megkezdése előtt fedélzetükön rendelkezésre álljon az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló, a 7. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott hajó-újrafeldolgozási terv kézhezvételét követően a szakhatóság vagy egy általa erre felhatalmazott elismert szervezet által kibocsátott tanúsítvány.

(3) A hajótulajdonosok kötelesek gondoskodni arról, hogy a hajó-újrafeldolgozó létesítménybe érkező tartályhajók rakománytartályai és rakományszivattyú-terei olyan állapotban legyenek, hogy készen álljanak a „magas hőmérséklettel járó munka végzésére alkalmas” tanúsításra.

(4) A hajótulajdonosok kötelesek átadni a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetőjének a 9. cikknek megfelelően kiállított, az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítvány egy példányát.

(5) A hajótulajdonosok mindaddig felelősek maradnak a hajóért, és kötelesek gondoskodni a hajónak a lobogó szerinti tagállam szakhatósági követelményeinek megfelelő állapotban való tartásáról, amíg a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetője át nem vállalja a felelősséget a hajóért. A hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetőjének jogában áll elutasítani a hajó újrafeldolgozására való felkérést, amennyiben a hajó állapota érdemben nem felel meg a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványban foglaltaknak, ideértve azt is, ha a veszélyes anyagok jegyzékének I. részét nem gondozták megfelelően, illetve nem tartották naprakészen, feltüntetve a hajó szerkezetében és felszerelésében történt változásokat. Ilyen esetben a hajóért fennálló felelősség a hajótulajdonosnál marad, akinek erről késedelem nélkül tájékoztatnia kell a szakhatóságot.

7. cikk

A hajó-újrafeldolgozási terv

(1) A hajó újrafeldolgozásának megkezdése előtt minden esetben ki kell dolgozni egy kifejezetten az adott hajóra vonatkozó hajó-újrafeldolgozási tervet. A hajó-újrafeldolgozási terv ismerteti mindazokat az adott hajóval kapcsolatos egyedi szempontokat, amelyekkel a hajó-újrafeldolgozási létesítményi terv nem foglalkozik, vagy amelyekhez egyedi eljárásra lesz szükség.

(2) A hajó-újrafeldolgozási tervre vonatkozóan a következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) azt a hajó-újrafeldolgozási létesítmény üzemeltetője kidolgozza, a hongkongi egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, valamint a vonatkozó IMO-iránymutatások, illetve – a veszélyes anyagok jegyzékében foglalt információkkal való megegyezés érdekében – a hajótulajdonos által a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban nyújtott, a hajóra vonatkozó információk figyelembevételével;

b) pontosítja, hogy a hajó-újrafeldolgozási tervben megjelölt hajó-újrafeldolgozó létesítményen kívüli helyszínen is sor kerül-e valamilyen előkészítő munkára – például előkezelésre, potenciális veszélyek azonosítására és a készletek eltávolítására –, és ha igen, milyen mértékig. A hajó-újrafeldolgozási tervben meg kell jelölni azt a helyszínt, ahol a hajó az újrafeldolgozási műveletek idejére elhelyezésre kerül, és közölni kell az adott konkrét, újrafeldolgozásra szánt hajó beérkezésének és biztonságos elhelyezésének tömör tervét;

- c) az adott hajó vonatkozásában – az olyan egyedi jellemzők figyelembevételével, mint például a hajó felépítése, konfigurációja és korábbi rakománya – tájékoztatást tartalmaz a belépésre való alkalmassággal és a magas hőmérséklettel járó munka végzésére való alkalmassággal összefüggő feltételek megállapítására, naprakészen tartására és monitoring-jára vonatkozóan, illetve ki kell térnie a hajó-újrafeldolgozási terv végrehajtásának módja kapcsán esetleg szükséges egyéb információkra is;
- d) tartalmazza a veszélyes anyagok és a hajó újrafeldolgozása során keletkező hulladékok típusára és mennyiségére vonatkozó információkat – a veszélyes anyagok jegyzékében feltüntetett anyagokra és hulladékokra vonatkozóakat is beleértve –, valamint annak ismertetését, hogy azokat a hajó-újrafeldolgozó létesítményben, illetve a későbbiek során az egyéb létesítményekben hogyan fogják kezelni és tárolni.
- e) azt alapszabályként az üzemeltető érintett hajó-újrafeldolgozó létesítményenként külön-külön készíti el – amennyiben több hajó-újrafeldolgozó létesítmény igénybevételét is tervezik –, és azokban meghatározza az igénybevétel sorrendiségét, valamint az említett létesítményben végrehajtani engedélyezett tevékenységeket.
- (3) A hajó-újrafeldolgozási tervet az illetékes hatóságnak adott esetben a hajó-újrafeldolgozó létesítmény helye szerinti állam jogszabályainak megfelelően hallgatólagosan vagy kifejezetten jóvá kell hagynia.

A kifejezett jóváhagyást kell megadni, amikor az illetékes hatóság a hajó-újrafeldolgozási tervről hozott határozatáról írásbeli értesítést küld a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetőjének, a hajótulajdonosnak és a szakhatóságnak.

A hajó-újrafeldolgozási tervet hallgatólagosan jóváhagyottnak kell tekinteni, ha a tervről az illetékes hatóság az adott esetben a hajó-újrafeldolgozó létesítmény helye szerinti állam előírásaival összhangban megállapított és a 15. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban közölt felülvizsgálati időszak alatt nem emel írásban kifogást, az arról szóló értesítést megküldve a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetőjének, a hajótulajdonosnak és a szakhatóságnak.

(4) A tagállamok szakhatóságuk számára előírhatják, hogy az a hajótulajdonos által a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján szolgáltatott információkat, valamint az alább felsorolt további adatokat megküldje a hajó-újrafeldolgozó létesítmény helye szerinti állam illetékes hatóságának:

- i. a hajó lobogó szerinti állambeli lajstromozásának dátuma;
- ii. a hajó IMO-azonosító száma;
- iii. újonnan épült hajó esetében a hajótesten feltüntetett lajstromozási szám;
- iv. a hajó neve és típusa;
- v. a lajstromozás szerinti kikötő;
- vi. a hajótulajdonos neve és címe, valamint a bejegyzett tulajdonos IMO-azonosító száma;

vii. a társaság neve és címe;

viii. a hajót osztályozó valamennyi hajóosztályozó társaság neve;

ix. a hajó fő adatai (teljes hossz, főbordán mért szélesség, oldalmagasság, üres vízkiszorítás, bruttó és nettó úrtartalom, a motor típusa és teljesítménye).

8. cikk

Szemlék

(1) A hajók szemlét a vonatkozó IMO-iránymutatások figyelembevételével a szakhatóság vagy az általa erre felhatalmazott elismert szervezet tisztviselői hajtják végre.

(2) Amennyiben a szakhatóság szemlék végrehajtásával – az (1) bekezdés alapján – elismert szervezetet hatalmaz meg, az adott elismert szervezetet legalább az alábbi jogkörökkel kell felruházni:

— a szemle alatt álló hajó kötelezése az e rendeletnek való megfelelésre, valamint

— szemlék végrehajtása a megfelelő tagállami hatóságok általi felkérés alapján.

(3) A hajókat a következő szemléknek kell alávetni:

- a) első szemle;
- b) megújító szemle;
- c) kiegészítő szemle;
- d) végső szemle.

(4) Az új hajók első szemlét a hajó használatba vétele vagy a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány kiállításától kezdve el kell végezni. A meglévő hajók esetében az első szemlék 2020. december 31-ig kell elvégezni. E szemle keretében ellenőrizni kell, hogy a veszélyes anyagok jegyzékének I. része megfelel-e az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek.

(5) A megújító szemlét a szakhatóság által megállapított, öt évet meg nem haladó időközönként kell elvégezni. A megújító szemle keretében ellenőrizni kell, hogy a veszélyes anyagok jegyzékének I. része megfelel-e az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek.

(6) A körülményektől függően általános vagy részleges jellegű kiegészítő szemlét akkor kell elvégezni, ha a hajó szerkezetét, felszerelését, rendszereit, szerelvényeit, elrendezését és anyagait érintő és a veszélyes anyagok jegyzékét befolyásoló változtatást vagy cserét, illetve jelentős javítást követően a hajótulajdonos ezt kéri. A szemle során meg kell bizonyosodni arról, hogy az esetleges változtatásokat, cseréket vagy jelentős javításokat olyan módon hajtották-e végre, amely biztosítja, hogy a hajó továbbra is megfeleljen az e rendeletben foglalt követelményeknek, valamint hogy sor került-e a veszélyes anyagok jegyzékének I. részének a szükséges módon való módosítására.

(7) A végső szemlét a hajó használatból való kivonása és újrafeldolgozásának megkezdése előtt kell elvégezni.

Az említett szemle során arról kell megbizonyosodni, hogy:

- a) a veszélyes anyagok jegyzéke megfelel-e az 5. cikkben foglalt követelményeknek;
- b) a hajó-újrafeldolgozási terv kellő összhangban van-e a veszélyes anyagok jegyzékében szereplő adatokkal, és megfelel-e a 7. cikkben foglalt követelményeknek;
- c) az a létesítmény, amelyben az adott hajó újrafeldolgozására sor fog kerülni, szerepel-e az európai jegyzékben.

(8) Az újrafeldolgozásra szánt meglévő hajók esetében az első szemlét és a végső szemlét egyidejűleg is el lehet végezni.

9. cikk

A tanúsítványok kiállítása és jóváhagyása

(1) Az első szemle vagy megújító szemle sikeres lezárultát követően a szakhatóság vagy egy általa erre felhatalmazott elismert szervezet kiállítja a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt. A tanúsítványhoz csatolni kell a veszélyes anyagok jegyzékének I. részét, az 5. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említettek szerint.

Amennyiben az első szemlére és a végső szemlére a 8. cikk (8) bekezdésében foglaltaknak megfelelően egyidejűleg kerül sor, csak az e cikk (9) bekezdésében említett, újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványt kell kiállítani.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány formátumának meghatározása érdekében, biztosítandó, hogy az összhangban álljon a hongkongi egyezmény 3. függelékével. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 25. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) A kiegészítő szemle 8. cikk (6) bekezdésében foglaltak szerinti sikeres lezárultát követően a szakhatóság vagy egy általa felhatalmazott, elismert szervezet a hajótulajdonos kérésére jóváhagyja a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt.

(3) A (4) bekezdésre is figyelemmel, a szakhatóság vagy az általa erre felhatalmazott elismert szervezet abban az esetben adja ki vagy – adott esetben – hagyja jóvá a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt, ha a megújító szemle sikeresen lezárult:

- a) a meglévő, veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány lejáratát megelőző három hónapon belül, és az új tanúsítvány a megújító szemle lezárásának időpontjától számított öt évet meg nem haladó időpontig érvényes;

b) a meglévő, veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány lejáratát követően, és az új tanúsítvány a megújító szemle lezárásának időpontjától a meglévő tanúsítvány lejáratától számított öt évet meg nem haladó időpontig érvényes;

c) több mint három hónappal a meglévő, veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány lejáratát követően, és az új tanúsítvány a megújító szemle lezárásának időpontjától a megújító szemle lezárultának dátumától számított öt évet meg nem haladó időpontig érvényes.

(4) Amennyiben a megújító szemle sikeresen lezárult, és új, veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány nem állítható ki, illetve a hajón nem helyezhető el, a szakhatóság vagy az általa erre felhatalmazott elismert szervezet a meglévő tanúsítványt helybenhagyja, és azt további öt hónapot meg nem haladó időpontig érvényesnek fogadja el.

(5) Amennyiben a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt öt évnél rövidebb időre állították ki, a szakhatóság vagy az említett szakhatóság által felhatalmazott elismert szervezet a meglévő tanúsítvány érvényességét öt évet meg nem haladó időpontig meghosszabbíthatja.

(6) A szakhatóság által meghatározott különleges körülmények fennállása esetén az új, veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt nem kötelező a (3) bekezdés a) és b) pontjában, illetve a (7) és (8) bekezdésben előírtaknak megfelelően a meglévő tanúsítvány lejáratától számított érvényességgel kiállítani. Ilyen körülmények fennállása esetén az új tanúsítvány a megújító szemle lezárásának dátumától számított öt évet meg nem haladó időpontig érvényes.

(7) Amennyiben valamely hajó a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány lejártakor nem tartózkodik abban a kikötőben vagy azon a horgonyzóhelyen, ahol a szemléjére sor kell hogy kerüljön, a szakhatóság – amennyiben ez helyénvalónak tekinthető – legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatja a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány érvényességi idejét annak lehetővé tétele érdekében, hogy a hajó befejezhesse útját addig a kikötőig, amelyben a szemlére sor kell hogy kerüljön. Az érvényesség ilyen módon való meghosszabbításának minden esetben az a feltétele, hogy a szemlét még a hajó továbbindulása előtt az adott kikötőben le kell zárni. Az ilyen módon meghosszabbított érvényességű tanúsítvánnyal rendelkező hajót a szemle céljára kijelölt kikötőbe való érkezésekor az említett meghosszabbítás nem jogosítja fel a kikötőnek az új tanúsítvány megszerzése előtti elhagyására. Ha a megújító szemle lezárult, az új, veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány a meglévő tanúsítvány meghosszabbítás előtti érvényességének lejáratától számított öt évet meg nem haladó időpontig érvényes.

(8) A szakhatóság a lejáratától számított legfeljebb egyhónapos türelmi idővel meghosszabbíthatja azt a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt, amelyet rövid utakon közlekedő hajó számára állítottak ki, és amelyet a (7) bekezdésben említett feltételek alapján nem hosszabbítottak meg. Ha a megújító szemle lezárult, az új, veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány legfeljebb a meglévő tanúsítvány meghosszabbítás előtti érvényességének lejártától számított öt évig érvényes.

(9) A 8. cikk (7) bekezdése szerinti végső szemle sikeres lezárultát követően a szakhatóság vagy egy általa felhatalmazott elismert szervezet kiállítja az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványt. A tanúsítványhoz csatolni kell a veszélyes anyagok jegyzékét és a hajó-újrafeldolgozási tervet.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítvány formátumának meghatározása érdekében, így biztosítandó, hogy az összhangban álljon a hongkongi egyezmény 4. függelékével. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 25. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A többi tagállam elfogadja a végső szemle lezárultát követően az e bekezdés első albekezdésével összhangban kiállított, az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványt, és e rendelet alkalmazásában ugyanolyan érvényűnek tekinti, mint az általuk kiállított, újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványokat.

10. cikk

A tanúsítványok időbeli hatálya és érvényessége

(1) A 9. cikkre is figyelemmel a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt a szakhatóság által meghatározott, öt évet meg nem haladó időtartamra kell kiállítani.

(2) A 9. cikk alapján kiállított, illetve jóváhagyott, a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány érvényessége megszűnik a következő esetekben:

- a) ha a hajó állapota lényegesen eltér a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványban megadottaktól, ideértve azt az esetet is, ha a veszélyes anyagok jegyzékének I. részét nem gondozták vagy aktualizálták megfelelően a hajó szerkezetében és felszerelésében bekövetkező változások nyomán, figyelembe véve a vonatkozó IMO-iránymutatásokat;
 - b) ha a megújító szemlére nem kerül sor a 8. cikk (5) bekezdésében meghatározott időközönként.
- (3) A szakhatóság vagy az általa felhatalmazott elismert szervezet legfeljebb három hónapos időtartamra állítja ki az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványt.

(4) A 9. cikk (9) bekezdése alapján kiállított, az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítvány érvényessége megszűnik, ha a hajó állapota lényegesen eltér a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványban megadottaktól.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítvány időbeli hatályát a szakhatóság vagy az általa felhatalmazott elismert szervezet meghosszabbíthatja a közvetlenül a hajó-újrafeldolgozó létesítménybe vezető egyszerű útra.

11. cikk

A kikötő szerint illetékes állam által végzett ellenőrzés

(1) A tagállamok a hajók ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket nemzeti jogukkal összhangban, a 2009/16/EK irányelvre figyelemmel alkalmazzák. A (2) bekezdésben foglaltak szerint az

ilyen vizsgálatok annak ellenőrzésére korlátozódnak, hogy megtalálható-e a fedélzeten a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány vagy az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítvány, amelyek, ha érvényesek, a vizsgálat jóváhagyásához elegendőnek tekintendők.

(2) A vonatkozó IMO-iránymutatások figyelembevételével a kikötő helye szerinti tagállami ellenőrzésekben résztvevő hatóság részletes vizsgálatot végezhet, ha egy hajó nem rendelkezik érvényes tanúsítvánnyal vagy joggal feltételezhető, hogy:

- a) a hajó vagy felszerelésének állapota lényegesen eltér a tanúsítványban és/vagy a veszélyes anyagok jegyzékének I. részében foglaltaktól; vagy
- b) a hajó fedélzetén nem alkalmaznak eljárást a veszélyes anyagok jegyzéke I. részének frissítésére.

(3) A hajókat figyelmeztetni lehet, fel lehet tartóztatni, ki lehet utasítani vagy ki lehet zárni a tagállamok joghatósága alá tartozó kikötőkből vagy tengeri terminálokból, amennyiben nem nyújtják be az említett tagállam illetékes hatóságainak – adott esetben és az említett hatóságok kérésére – a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítvány vagy az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítvány egy példányát, a 9. cikk sérelme nélkül. Az ilyen fellépést foganatosító tagállam haladéktalanul értesíti az érintett szakhatóságot. A veszélyes anyagok jegyzéke frissítésének elmaradása nem a hajó feltartóztatására alapot adó hiányosság, de a jegyzék pontatlanságát jelenteni kell az érintett szakhatóságnak, és a következő szemle során helyesbíteni kell.

(4) A tagállamok illetékes hatósága vis maior esetén, kényszerítő jellegű biztonsági megfontolásokból, a környezetszennyezés csökkentése vagy minimalizálása, vagy hiányosságok orvoslása érdekében engedélyezheti a belépést egy adott kikötőbe vagy horgonyzóhelyre, amennyiben a hajó tulajdonosa, üzemeltetője vagy kapitánya megfelelő, az adott tagállam illetékes hatósága számára kielégítő intézkedéseket tett a biztonságos behajózás érdekében.

12. cikk

Harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajókkal szembeni követelmények

(1) A 32. cikk (2) bekezdésének b) pontjára is figyelemmel, a tagállami kikötőbe vagy horgonyzóhelyre befutó, harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajóknak rendelkezniük kell a fedélzetükön a veszélyes anyagoknak az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelő jegyzékével.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok illetékes hatósága vis maior esetén, kényszerítő jellegű biztonsági megfontolásokból, a környezetszennyezés csökkentése vagy minimalizálása, vagy hiányosságok orvoslása érdekében engedélyezheti a belépést egy adott kikötőbe vagy horgonyzóhelyre, amennyiben a hajó tulajdonosa, üzemeltetője vagy kapitánya megfelelő, az adott tagállam illetékes hatósága számára kielégítő intézkedéseket tett a biztonságos behajózás érdekében.

(2) A valamely tagállam kikötőjében vagy horgonyzóhelyén tartózkodó, harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajókba az I. mellékletben előírtaknak megfelelően tilos vagy korlátozottan lehetséges beépíteni az I. mellékletben említett veszélyes anyagokat.

A nemzetközi jog értelmében ezekre az anyagokra alkalmazandó mentességek és átmeneti rendelkezések sérelme nélkül a valamely tagállam kikötőjében vagy horgonyzóhelyén tartózkodó, harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajókon az I. mellékletben előírtaknak megfelelően tilos vagy korlátozottan engedélyezett az I. mellékletben említett veszélyes anyagok használata.

(3) A veszélyes anyagok jegyzékének kifejezetten az adott hajóra kell vonatkozni, a jegyzéket a vonatkozó IMO-iránymutatások figyelembevételével kell összeállítani, valamint lehetővé kell tennie annak egyértelmű megállapítását, hogy a hajó megfelel e cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek. A veszélyes anyagok jegyzékének összeállításakor legalább az I. mellékletben felsorolt veszélyes anyagokat be kell azonosítani. A harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajók esetében – a vonatkozó IMO-iránymutatások figyelembevételével – tervet kell készíteni, amelyben ismertetni kell a veszélyes anyagok jegyzékének összeállításakor alkalmazott szemrevételezéses, illetve mintavételes ellenőrzések módját.

(4) A veszélyes anyagok jegyzékét a hajó teljes üzemideje alatt megfelelően gondozni és aktualizálni kell, és abban fel kell tüntetni a hajóba újonnan beépített, a II. mellékletben meghatározott veszélyes anyagokat tartalmazó felszereléseket és a hajó szerkezetében és felszerelésében bekövetkező releváns változásokat, figyelembe véve a nemzetközi jog értelmében ezekre az anyagokra alkalmazandó mentességeket és átmeneti rendelkezéseket.

(5) A harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajókat figyelmeztetni lehet, fel lehet tartóztatni, ki lehet utasítani vagy ki lehet zárni a tagállamok joghatósága alá tartozó kikötőkből vagy tengeri terminálokból, amennyiben nem nyújtják be a (6) és a (7) bekezdéssel összhangban az említett tagállam illetékes hatóságainak – adott esetben és az említett hatóságok kérésére – a megfelelést igazoló tanúsítvány egy példányát és a veszélyes anyagok jegyzékét. Az ilyen fellépést foganatosító tagállam haladéktalanul értesíti annak a harmadik országnak a szakhatóságát, amelynek a lobogója alatt az adott hajó közlekedik. A veszélyes anyagok jegyzéke frissítésének elmaradása nem a hajó feltartóztatására alapot adó hiányosság, de a jegyzék pontatlanságát jelenteni kell azon harmadik ország szakhatóságának, amelynek a lobogója alatt az adott hajó közlekedik.

(6) A megfelelési tanúsítványt az után kell kiadni, hogy annak a harmadik országnak a szakhatóságai, amelynek a lobogója alatt az adott hajó közlekedik, vagy az általuk erre felhatalmazott szervezet a nemzeti előírásoknak megfelelően ellenőrizték a veszélyes anyagok jegyzékét. A megfelelési tanúsítvány formátumához alapul szolgálhat a hongkongi egyezmény 3. függeléke.

(7) A megfelelési tanúsítványt és a veszélyes anyagok jegyzékét azon harmadik ország szakhatóságának valamely hivatalos nyelvén kell elkészíteni, amelynek a lobogója alatt az adott hajó közlekedik, és amennyiben az az angoltól, a franciától vagy a spanyoltól eltérő nyelv, a szövegnek tartalmaznia kell az e nyelvek egyikén készült fordítást.

(8) A 32. cikk (2) bekezdésének b) pontjára is figyelemmel, a harmadik ország lobogója alatt közlekedő, valamely tagállam lobogója alatt való lajstromozást kérelmező hajóknak kezdődően rendelkezniük kell a fedélzetükön a veszélyes anyagoknak az 5. cikk (2) bekezdésében említett jegyzékével, vagy gondoskodniuk kell arról, hogy az adott tagállam lobogója alatt való lajstromozást követő hat hónapon belül vagy – amennyiben arra korábban kerül sor – valamelyik következő, 8. cikk (3) bekezdése szerinti szemle alkalmával összeállítsák azt.

III. CÍM

HAJÓ-ÚJRAFELDOLGOZÓ LÉTESÍTMÉNYEK

13. cikk

Az európai jegyzékben feltüntetendő hajó-újrafeldolgozó létesítményekre vonatkozó szükséges követelmények

(1) Annak érdekében, hogy valamely hajó-újrafeldolgozó létesítményt az európai jegyzékbe felvegyék, a hongkongi egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, valamint az IMO és az ILO, a bázeli egyezmény és a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló stockholmi egyezmény vonatkozó iránymutatásainak, továbbá egyéb nemzetközi iránymutatásoknak a figyelembevételével teljesíteni kell az alábbi követelményeket:

- a) illetékes hatóságaitól engedéllyel rendelkezik hajó-újrafeldolgozási tevékenységek végzésére;
- b) a tervezése, megépítése és üzemeltetése biztonságos és környezetkímélő módon történik;
- c) épített létesítményben működik;
- d) olyan irányítási és monitoringrendszereket, eljárásokat és technikákat alakít ki, amelyek célja az alábbiak megelőzése, mérséklése, minimalizálása és lehetőség szerint kizárása:
 - i. az érintett munkavállalók és a hajó-újrafeldolgozó létesítmények közelében élő lakosság egészségét érintő kockázatokat; valamint
 - ii. a hajó-újrafeldolgozás kedvezőtlen környezeti hatásait;
- e) hajó-újrafeldolgozó létesítményi tervet készít;

- f) megelőzi az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat, ideértve annak bemutatását, hogy képes féken tartani a szivárgásokat, különösen az árapályzónákban;
- g) gondoskodik a veszélyes anyagok biztonságos és környezetkímélő kezeléséről és ezen belül
- i. a teljes hajó-újrafeldolgozás során gondoskodik a hajón lévő valamennyi veszélyes anyag elszigeteléséről, megakadályozva azok kiszökését a környezetbe, továbbá biztosítja, hogy ezek az anyagok és a hajó újrafeldolgozási folyamata során keletkező hulladékok kezelése kizárólag hatékony folyadékkezelő rendszerekkel ellátott vízhatlan padlózaton történjen;
- ii. gondoskodik arról, hogy a hajó-újrafeldolgozási tevékenység során keletkező hulladékokat és azok mennyiségét dokumentálják, és kizárólag olyan hulladékkezelő létesítménybe szállítsák – a hulladék-újrafeldolgozó létesítményeket is ideértve –, amely engedéllyel rendelkezik az ilyen hulladékoknak az emberi egészséget nem veszélyeztető és környezetkímélő módon való kezelésére;
- h) vészhelyzeti készütségi és reagálási tervet dolgoz ki és gondoz; a vészhelyzeti reagálási eszközök, mint például a tűzoltó felszerelések és járművek, a mentőautók és a mentődaruk számára gyors hozzáférést biztosít a hajóhoz és a hajó-újrafeldolgozó létesítmény minden részéhez;
- i) gondoskodik a munkavállalók biztonságáról és képzéséről, ideértve az egyéni védőeszközök használatának biztosítását is az ezt igénylő műveletek esetében;
- j) nyilvántartásokat vezet a rendkívüli eseményekről, balesetekről, foglalkozási megbetegedésekről és krónikus hatásokról, valamint – ha az illetékes hatóság úgy kívánja – jelentést tesz valamennyi, a munkavállalók biztonságát, az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztető vagy potenciálisan veszélyeztető eseményről, balesetről, foglalkozási megbetegedésről és krónikus hatásról;
- k) vállalja a (2) bekezdésben foglalt követelmények betartását.

(2) A hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetője köteles:

- a) a 7. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott hajó-újrafeldolgozási tervet megküldeni a hajó tulajdonosának és a szakhatóságnak, illetve az általa felhatalmazott elismert szervezetnek;
- b) jelenteni a szakhatóságnak, hogy a hajó-újrafeldolgozó létesítmény minden tekintetben készen áll a hajó újrafeldolgozásának megkezdésére;
- c) ha a hajó e rendeletnek megfelelő teljes vagy részleges újrafeldolgozása befejeződött, a hajó-újrafeldolgozási terv szerinti teljes vagy részleges újrafeldolgozás befejezésétől számított 14 napon belül nyilatkozatot küldeni az újrafeldolgozás befejezéséről annak a szakhatóságnak, amely kiállította a hajóra vonatkozóan az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványt. Az újrafeldolgozás befejezéséről szóló

nyilatkozatnak tartalmaznia kell egy jelentést az emberi egészséget és/vagy a környezetet veszélyeztető rendkívüli eseményekről és balesetekről, ha történtek ilyenek.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadásával határozza meg:

- a) az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában előírt jelentés formátumát, biztosítandó, hogy az összhangban álljon a hongkongi egyezmény 6. függelékével; és
- b) az e cikk (2) bekezdésének c) pontjában előírt jelentés formátumát, biztosítandó, hogy az összhangban álljon a hongkongi egyezmény 7. függelékével.

A szóban forgó végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 25. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14. cikk

Tagállami területen lévő hajó-újrafeldolgozó létesítmények engedélyezése

(1) Az egyéb vonatkozó uniós jogi rendelkezések sérelme nélkül az illetékes hatóságok a hajó-újrafeldolgozás végzését a területükön lévő azon hajó-újrafeldolgozó létesítmények számára engedélyezik, amelyek megfelelnek a 13. cikkben meghatározott követelményeknek. Ez az engedély az egyes hajó-újrafeldolgozó létesítményeknek legfeljebb ötéves időszakra adható meg, és ennek megfelelően újítható meg.

E rendelet követelményeinek teljesülése esetén a vonatkozó, nemzeti vagy uniós jogi rendelkezések szerint megadott bármely engedélyt össze lehet vonni olyan módon az e cikk szerinti engedéllyel, hogy az egyetlen engedélyt képezzen, amennyiben az ilyen formátum révén elkerülhető az információk, illetve a hajó-újrafeldolgozó létesítmény üzemeltetője, vagy a hajó-újrafeldolgozó társaság vagy az illetékes hatóság munkájának szűkített megkettőződése. Ezekben az esetekben az engedélyt az első albekezdésben említett engedélyezési rendszerrel összhangban, de legfeljebb öt éves időtartamra lehet meghosszabbítani.

(2) A tagállamok összeállítják és aktualizálják az általuk az (1) bekezdésnek megfelelően engedélyezett hajó-újrafeldolgozó létesítmények jegyzékét.

(3) A (2) bekezdésben említett jegyzéket haladéktalanul, legkésőbb 2015. március 31-ig meg kell küldeni a Bizottságnak.

(4) Ha valamely hajó-újrafeldolgozó létesítmény már nem felel meg a 13. cikkben meghatározott követelményeknek, a hajó-újrafeldolgozó létesítmény helye szerinti tagállam felfüggeszti vagy visszavonja az említett létesítménynek adott engedélyt, vagy az érintett hajó-újrafeldolgozó társaságot korrekációs intézkedések megtételére szólítja fel, és erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot.

(5) Hajó-újrafeldolgozó létesítménynek az (1) bekezdésnek megfelelő engedélyezése esetén az érintett tagállam erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot.

15. cikk

Harmadik országban található hajó-újrafeldolgozó létesítmények

(1) Ha egy hajó-újrafeldolgozó társaságnak harmadik országban található hajó-újrafeldolgozó létesítménye, és tagállami lobogó alatt közlekedő hajók újrafeldolgozását kívánja végezni, a társaságnak kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz annak érdekében, hogy az adott hajó-újrafeldolgozó létesítményt felvegyék az európai jegyzékbe.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelemhez bizonyítékokat kell csatolni arra vonatkozóan, hogy az érintett hajó-újrafeldolgozó létesítmény megfelel a 13. cikkben meghatározott, a hajó-újrafeldolgozási tevékenység végzéséhez és a 16. cikk szerinti európai jegyzékbe történő felvételhez szükséges követelményeknek.

Ezen belül a hajó-újrafeldolgozó társaság köteles:

- a) megnevezni az illetékes hatóságok által számára a hajó-újrafeldolgozási tevékenység végzésére kiadott jogosítványt, felhatalmazást vagy engedélyt, valamint adott esetben az illetékes hatóságok által a hajó-újrafeldolgozási folyamatban közvetlenül érintett valamennyi vállalkozója és alvállalkozója számára kiadott jogosítványt, felhatalmazást vagy engedélyt, és megadni a 16. cikk (2) bekezdésben említett valamennyi információt;
- b) jelezni, hogy az illetékes hatóság a hajó-újrafeldolgozási tervhez hallgatólagos vagy kifejezett hozzájárulását fogja-e adni, adott esetben a nemzeti előírásokkal összhangban a hallgatólagos hozzájárulás esetén megadva a felülvizsgálati időszakot;
- c) megerősíteni, hogy kizárólag e rendelettel összhangban fogják fogadni újrafeldolgozásra a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajókat;
- d) igazolni, hogy a hajó-újrafeldolgozó létesítmény a hajó-újrafeldolgozás egész folyamata során képes megállapítani, naprakészen tartani a belépésre való alkalmassággal és a magas hőmérséklettel járó munka végzésére való alkalmassággal összefüggő követelményeket és elvégezni azok monitoringját;
- e) rendelkezésre bocsátani a hajó-újrafeldolgozó létesítmény határait és az egyes hajó-újrafeldolgozási tevékenységek végzésének azokon belüli helyszíneit jelölő térképet;
- f) az I. mellékletben említett veszélyes anyagokra és további olyan veszélyes anyagokra vonatkozóan, amelyek a hajó szerkezetében előfordulhatnak, megadni:
 - i. hogy a hajó-újrafeldolgozó létesítmény rendelkezik-e engedéllyel az adott veszélyes anyag eltávolítására. Ha rendelkezik ilyen engedéllyel, meg kell neveznie az eltávolításra jogosult érintett személyeket, valamint igazolni kell azok szakmai alkalmasságát;
 - ii. hogy mely hulladékkezelési eljárást fogja alkalmazni (égetés, hulladéklerakóban történő elhelyezés vagy egyéb) a hajó-újrafeldolgozó létesítmény területén vagy azon kívül – amennyiben a hulladékkezelő létesítmény nem

azonos a hajó-újrafeldolgozó létesítménnyel, megadva annak nevét és címét –, továbbá igazolnia kell, hogy az alkalmazott eljárás elvégzésére az emberi egészséget nem veszélyeztető és a környezetet nem károsító módon fog sor kerülni;

g) megerősíteni, hogy a társaság a vonatkozó IMO-iránymutatások figyelembevételével elfogadott egy hajó-újrafeldolgozó létesítményi tervet;

h) megadni a hajó-újrafeldolgozó létesítmény azonosításához szükséges információkat.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a hajó-újrafeldolgozó létesítmény azonosításához szükséges információk formátumának meghatározása érdekében. A szóban forgó végrehajtási jogi aktusokat a 25. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) Harmadik országban található hajó-újrafeldolgozó létesítményeknek az európai jegyzékbe történő felvételéhez egy megfelelő képzéssel rendelkező független ellenőrnek helyszíni vizsgálatot követően tanúsítania kell, hogy a létesítmény megfelel a 13. cikkben meghatározott követelményeknek. A hajó-újrafeldolgozó társaságnak be kell nyújtania a tanúsítványt a Bizottság részére, amikor az európai jegyzékbe való felvételét kéri, azt követően pedig öt évente, az európai listára való felvételének megújítása során. A jegyzékbe való első felvétel és annak megújítása között félidős felülvizsgálatot kell tartani a 13. cikkben foglalt követelmények teljesülésének megerősítése érdekében.

Az európai jegyzékbe való felvételre vonatkozó kérelem benyújtásával a hajó-újrafeldolgozó társaság elfogadja annak a lehetőségét, hogy a Bizottság vagy a nevében eljáró személyek az európai jegyzékbe való felvételt megelőzően vagy azt követően helyszíni vizsgálatot tartsanak az érintett hajó-újrafeldolgozó létesítményben annak ellenőrzésére, hogy az megfelel-e a 13. cikkben meghatározott követelményeknek. A független ellenőr, a Bizottság, illetve a nevében eljáró személyek e helyszíni vizsgálatok elvégzése érdekében együttműködnek azon harmadik ország illetékes hatóságaival, amelynek területén a hajó-újrafeldolgozó létesítmény elhelyezkedik.

A Bizottság technikai iránymutatásokat adhat ki a tanúsítás megkönnyítése érdekében.

(5) A 13. cikk alkalmazásában az érintett hulladékhasznosítási vagy -ártalmatlanítási művelet kizárólag akkor tekinthető környezetkímélő kezelésnek, amennyiben a hajó-újrafeldolgozó társaság bizonyítani tudja, hogy a hulladékot fogadó hulladékkezelő létesítmény üzemeltetésére a vonatkozó nemzetközi és uniós előírásokkal általában véve egyenértékű emberiegségvédelmi és környezetvédelmi előírásokkal összhangban kerül sor.

(6) Amennyiben a Bizottságnak nyújtott információkban változás történik, a hajó-újrafeldolgozó társaságnak késedelem nélkül naprakész bizonyítékkal kell szolgálnia, továbbá három hónappal az előtt, hogy az európai jegyzékbe való felvétel öt éves időtartama lejár, minden esetben nyilatkoznia kell arról, hogy

- a) a benyújtott bizonyítékok teljesek és naprakészek;
- b) a hajó-újrafeldolgozó létesítmény a 13. cikkben foglalt követelményeknek megfelel és továbbra is meg fog felelni.

16. cikk

A hajó-újrafeldolgozó létesítmények európai jegyzékének összeállítása és aktualizálása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el azon hajó-újrafeldolgozó létesítmények európai jegyzékének az összeállítása érdekében, amelyek:

- a) az Unió területén található és szerepelnek valamely, a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően elküldött tagállami értesítésben;
- b) harmadik országban található és a 15. cikkkel összhangban benyújtott, illetve összegyűjtött információk értékelése alapján kerültek felvételre.

A szóban forgó végrehajtási jogi aktusokat a 25. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Az európai jegyzéket legkésőbb 2016. december 31-ig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és a Bizottság honlapján. A jegyzéket két aljegyzékre kell bontani, amelyek a tagállamokban található hajó-újrafeldolgozó létesítményeket, illetve a harmadik országban található hajó-újrafeldolgozó létesítményeket kell tartalmaznia.

Az európai jegyzéknek az alábbi információkat kell tartalmaznia a hajó-újrafeldolgozó létesítményről:

- a) az újrafeldolgozás módja;
- b) az újrafeldolgozható hajók típusa és mérete;
- c) a létesítmény üzemelésére, és ezen belül a veszélyes hulladékok kezelésére vonatkozó korlátozások és feltételek;
- d) a hajó-újrafeldolgozási terv illetékes hatóság általi jóváhagyására irányuló, a 7. cikk (3) bekezdésében említett kifejezett vagy hallgatólagos eljárás részletei;
- e) az éves maximális hajó-újrafeldolgozási teljesítmény.

(3) Az európai jegyzékben fel kell tüntetni azt a lejárat időpontot, ameddig a hajó-újrafeldolgozó létesítmény a jegyzékben szerepel. A jegyzékbe való felvétel legfeljebb öt évre szól és megújítható.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az európai jegyzék rendszeres aktualizálása érdekében az alábbiak céljából:

- a) hajó-újrafeldolgozó létesítmények felvétele az európai jegyzékbe, amennyiben:
 - i. a létesítményt a 14. cikknek megfelelően engedélyezték; vagy

ii. a létesítménynek az európai jegyzékbe való felvételéről az e cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően döntés született;

b) hajó-újrafeldolgozó létesítmények törlése az európai jegyzékből, amennyiben:

- i. a létesítmény már nem felel meg a 13. cikkben meghatározott követelményeknek; vagy
- ii. a naprakész bizonyítékot nem nyújtották be az e cikk (3) bekezdésében meghatározott ötéves időszak lejáta előtt legalább három hónappal.

E végrehajtási jogi aktusokat a 25. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) Az európai jegyzék összeállítása és aktualizálása során a Bizottság a Szerződésben foglalt elvekkel és az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban jár el.

(6) A tagállamok minden olyan tájékoztatást megadnak a Bizottságnak, amely releváns lehet az európai jegyzék aktualizálása szempontjából. A releváns információkat a Bizottság továbbítja a többi tagállam számára.

IV. CÍM

ÁLTALÁNOS IGAZGATÁSI RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Nyelv

(1) A 7. cikkben említett hajó-újrafeldolgozási tervet olyan nyelven kell elkészíteni, amelyet a hajó-újrafeldolgozó létesítményt engedélyező állam elfogad. A mennyiben a használt nyelv nem az angol, a francia vagy a spanyol, a hajó-újrafeldolgozási tervet le kell fordítani ezen nyelvek egyikére, kivéve, ha a szakhatóság szerint ez sürgős.

(2) A 9. cikknek megfelelően kiadott, a veszélyes anyagok jegyzékére vonatkozó tanúsítványt és az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványt a kiállító szakhatóság valamely hivatalos nyelvén kell elkészíteni. Amennyiben a használt nyelv nem az angol, a francia vagy a spanyol, a szövegnek tartalmaznia kell az e nyelvek egyikére készült fordítást.

18. cikk

Az illetékes hatóságok és szakhatóságok kijelölése

(1) A tagállamok kijelölik az e rendelet alkalmazásáért felelős illetékes hatóságokat és szakhatóságokat, és erről értesítik küldenek a Bizottságnak. A tagállamok az ilyen információkban történt bármely változásról haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

(2) A Bizottság közzéteszi a honlapján a kijelölt illetékes hatóságok és szakhatóságok jegyzékét, és szükség szerint frissíti az említett jegyzékeket.

19. cikk

Kapcsolattartók kijelölése

(1) A tagállamok és a Bizottság egyaránt kijelöl egy vagy több kapcsolattartó személyt, akik az érdeklődő természetes vagy jogi személyek tájékoztatásáért és tanácsokkal való ellátásáért felelnek. A Bizottság által kijelölt kapcsolattartó továbbít a tagállami kapcsolattartók felé minden olyan kérdést, amely az utóbbiak illetékességi körébe tartozik, és viszont.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot a kapcsolattartó személyek kijelöléséről. A tagállamok az ilyen információkban történt bármely változásról haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

(3) A Bizottság közzéteszi a honlapján a kijelölt kapcsolattartók jegyzékét, és szükség szerint frissíti ezeket a jegyzékeket.

20. cikk

Kapcsolattartók ülése

A Bizottság – a tagállamok kérésére vagy amikor azt indokoltnak látja – rendszeres időközönként megszervezi a kapcsolattartók üléseit, hogy megvitassa velük az e rendelet végrehajtása során felmerült kérdéseket. Ha annak célszerűségében valamennyi tagállam és a Bizottság egyetért, ezekre az ülésekre vagy azok egyes részeire az érdekelt feleket is meg lehet hívni.

V. CÍM

JELENTÉSTÉTEL ÉS VÉGREHAJTÁS

21. cikk

A tagállamok jelentései

(1) A tagállamok jelentést küldenek a Bizottságnak az alábbiak megadásával:

- a) a lobogójuk alatt közlekedő azon hajók listája, amelyek részére újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványt állítottak ki, valamint a hajó-újrafeldolgozó társaság neve és a hajó-újrafeldolgozó létesítmény telephelye az újrafeldolgozásra való alkalmasságot igazoló tanúsítványban feltüntetettek szerint;
- b) a lobogójuk alatt közlekedő azon hajók listája, amelyek tekintetében az újrafeldolgozás lezárultáról igazolást kaptak;
- c) tájékoztatás a jogosulatlan hajó-újrafeldolgozásokról, a szankciókról és a tagállam által hozott intézkedésekről.

(2) A tagállamok háromévente – a jelentés által felölelt hároméves időszak leteltét követő kilenc hónapon belül – elektronikus úton megküldik a jelentést a Bizottságnak.

Az első elektronikus jelentésnek a rendelet alkalmazásának megkezdésétől a 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke szerinti, az első jelentéstételi időszak kezdetének időpontja utánra eső első rendes hároméves jelentéstételi időszak végéig terjedő időszakot kell felölelnie.

⁽¹⁾ A Tanács 1991. december 23-i 91/692/EGK irányelve a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.).

A Bizottság legkésőbb a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé ennek a rendeletnek a végrehajtásáról.

(3) A Bizottság ezeket az információkat bevezeti egy, a nyilvánosság számára folyamatosan elérhető elektronikus adatbázisba.

22. cikk

Végrehajtás a tagállamokban

(1) A tagállamok meghatározzák az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és minden szükséges lépést megtesznek azok érvényesítése érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok két- vagy többoldalú együttműködés útján elősegítik e rendelet esetleges megkerülésének és megsértésének megelőzését és feltárását.

(3) A tagállamok megnevezik állandó személyzetük azon tagjait, akik felelősek a (2) bekezdésben említett együttműködésért. Az erről szóló információkat megküldik a Bizottságnak, a Bizottság pedig eljuttatja az érintett személyeknek a tagállami felelősök jegyzékét.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e rendelet végrehajtását érintő és az alkalmazandó szankciókra vonatkozó nemzeti jogszabályi rendelkezésekről.

23. cikk

Intézkedés iránti kérelem

(1) Az e rendelet 15. cikkével és 16. cikke (1) bekezdése b) pontjával együtt értelmezett 13. cikke megsértése által érintett vagy vélhetően érintett, vagy az e rendelet 15. cikkével és 16. cikke (1) bekezdése b) pontjával együtt értelmezett 13. cikke megsértésével kapcsolatos környezetvédelmi döntéshozatalban kellő érdekeltséggel rendelkező természetes vagy jogi személyek jogosultak arra, hogy a Bizottságtól e rendelet alapján annak megsértésével vagy megsértésének közvetlen veszélyével összefüggésben intézkedés megtételét kérelmezzék.

Az első albekezdés céljából megfelelőnek tekintendő a környezet védelmét támogató és az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 11. cikkében megállapított követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezetek érdekeltsége.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK rendelete a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

(2) Az intézkedés iránti kérelemhez mellékelni kell a kérelmet alátámasztó megfelelő információkat és adatokat.

(3) Amennyiben az intézkedés iránti kérelem és a mellékelt információk és adatok azt valószínűsítik, hogy sor került a 15. cikkel és 16. cikk (1) bekezdése b) pontjával együtt értelmezett 13. cikke megsértésére, vagy fennáll annak közvetlen veszélye, a Bizottság megvizsgálja az intézkedés iránti kérelmet, valamint az információkat és adatokat. Ilyen esetben a Bizottság lehetőséget ad az érintett hajó-újrafeldolgozó társaságnak az intézkedés iránti kérelemmel és a mellékelt információkkal és adatokkal kapcsolatos álláspontjának kifejtésére.

(4) A Bizottság haladéktalanul, az uniós jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban tájékoztatja az (1) bekezdés szerint kérelmet benyújtó személyeket arról, hogy az intézkedés iránti kérelem nyomán született döntés értelmében intézkedik-e, vagy elutasítja az intézkedés iránti kérelmet, valamint tájékoztatást ad a döntés okairól.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság az 5. cikk (8) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2013. december 30-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (8) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 5. cikk (8) bekezdésének értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament,

mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

25. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

26. cikk

Átmeneti rendelkezések

Az európai lista közzétételének időpontjától a tagállamok e rendelet alkalmazása kezdetének időpontját megelőzően is engedélyezhetik a hajók újrafeldolgozását az európai jegyzékben szereplő hajó-újrafeldolgozó létesítményekben. Ebben az esetben az 1013/2006/EK rendelet alkalmazandó.

27. cikk

Az 1013/2006/EK rendelet módosítása

Az 1013/2006/EK rendelet 1. cikkének (3) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„i. a 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alkalmazási körébe tartozó, valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 1257/2013/EU rendelete a hajók újrafeldolgozásáról, valamint az 1013/2006/EK rendelet és a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 330., 2013.12.10., 1. o.)”

28. cikk

A 2009/16/EK irányelv módosítása

A IV. melléklet a következő ponttal egészül ki:

„49. A 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően a veszélyes anyagok jegyzékével kapcsolatos tanúsítvány vagy a megfelelési tanúsítvány.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 1257/2013/EU rendelete a hajók újrafeldolgozásáról, valamint az 1013/2006/EK rendelet és a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 330., 2013.12.10., 1. o.)”

29. cikk

Pénzügyi ösztönzők

A Bizottság 2016. december 31-ig – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy olyan pénzügyi eszköz megvalósíthatóságára vonatkozóan, amely elősegítené a hajók biztonságos és környezetkímélő újrafeldolgozását.

30. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság megvizsgálja, hogy e rendelet megsértésének mely eseteit kellene a 2008/99/EK irányelv hatálya alá vonni az e rendelet és az 1013/2006/EK rendelet jogsértésekhez kapcsolódó rendelkezései közötti egyenértékűség megteremtése érdekében. A Bizottság 2014. december 31-ig – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be megállapításairól az Európai Parlament és a Tanács részére.

(2) A Bizottság legkésőbb 18 hónappal a hongkongi egyezmény hatálybalépésének időpontja előtt felülvizsgálja ezt a rendeletet, és azzal egyidőben adott esetben e célból megteszi a megfelelő jogalkotási javaslatokat. A felülvizsgálat keretében mérlegeli a hongkongi egyezmény szerint engedélyezett hajó-újrafeldolgozó létesítmények felvételét az európai jegyzékbe annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a párhuzamos munkavégzést és a felesleges adminisztratív terheket.

(3) A Bizottság figyelemmel kíséri ezt a rendeletet és adott esetben, amennyiben szükségesnek bizonyul, időszerű javaslatokat tesz a nemzetközi egyezményekkel, köztük a bázeli egyezménnyel kapcsolatos fejlemények kezelése érdekében.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve a Bizottság öt évvel e rendelet alkalmazása megkezdésének időpontját követően jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e rendelet alkalmazásáról, és a jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatokat fűz, biztosítandó, hogy a rendelet céljai megvalósuljanak, hatása pedig biztosított és indokolt legyen.

31. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. november 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

32. cikk

Alkalmazás

(1) Ezt a rendeletet az alábbi két időpont közül a korábbtól fogva, de leghamarabb 2015. december 31-től kell alkalmazni:

a) 6 hónappal azt az időpontot követően, amelyben az európai listán szereplő hajó-újrafeldolgozó létesítmények összesített éves maximális hajó-újrafeldolgozási teljesítménye nem kevesebb, mint 2,5 millió tonnányi üres vízkiszorításnak felel meg. Egy adott hajó-újrafeldolgozó létesítmény éves hajó-újrafeldolgozási teljesítményét az adott létesítményben adott évben újrafeldolgozott hajók tonnában mért üres vízkiszorításban kifejezett tömegének összegeként kell kiszámolni. A maximális hajó-újrafeldolgozási teljesítményt minden egyes hajó-újrafeldolgozó létesítmény tekintetében a megelőző tízéves időszakban előfordult legmagasabb érték kiválasztásával, újonnan engedélyezett hajó-újrafeldolgozó létesítmény esetében pedig a létesítmény által elért legmagasabb éves érték kiválasztásával kell meghatározni; vagy

b) 2018. december 31.

(2) A következő rendelkezéseket azonban a következő alkalmazási időponttól kell alkalmazni:

a) A 2. cikket, az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdését, a 13., 14., 15., 16., 25. és 26. cikket 2014. december 31-től;

b) az 5. cikk (2) bekezdésének első és harmadik albekezdését, továbbá a 12. cikk (1) és (8) bekezdését 2020. december 31-től.

(3) A Bizottság értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* e rendelet alkalmazása megkezdésének időpontjáról, amikor az (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételek teljesülnek.

(4) Amennyiben egy tagállam lezárta nemzeti hajólajstromát vagy három évig egyetlen hajó sem közlekedett a lobogója alatt, és mindaddig, amíg egyetlen hajó sincs nyilvántartásba véve a lobogója alatt, eltérhet e rendelet rendelkezéseitől, kivéve a 4., az 5., a 11., a 12., a 13. és a 14. cikket, a 16. cikk (6) bekezdését, valamint a 18., a 19., a 20., a 21. és a 22. cikket. Amennyiben egy tagállam alkalmazni kívánja ezt az eltérést, legkésőbb a rendelet alkalmazásának megkezdésekor értesítenie kell a Bizottságot. Bármely későbbi változást is közölni kell a Bizottsággal.

a Tanács részéről

az elnök

V. LEŠKEVIČIUS

I. MELLÉKLET

VESZÉLYES ANYAGOK ELLENŐRZÉSE

Veszélyes anyag	Fogalom meghatározások	Szabályozási intézkedések
Azbeszt	Azbesztet tartalmazó anyagok	Valamennyi hajó esetében tilos azbesztet tartalmazó anyagot újonnan beépíteni.
Az ózonréteget lebontó anyagok	<p>Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 1987. évi Montreali Jegyzőkönyv e melléklet alkalmazásakor vagy értelmezésekor hatályos változata 1. cikkének 4. pontjában meghatározott és az említett jegyzőkönyv A., B., C. vagy E. függelékében felsorolt szabályozott anyagok.</p> <p>A hajón fellelhető ózonlebontó anyagok közé tartoznak többek között az alábbiak:</p> <p>halon 1211 bróm-klór-difluor-metán</p> <p>halon 1301 bróm-trifluor-metán</p> <p>halon 2402 1,2-dibróm-1,1,2,2-tetrafluor-etán (más néven halon 114B2)</p> <p>CFC-11 triklór-fluor-metán</p> <p>CFC-12 diklór-difluor-metán</p> <p>CFC-113 1,1,2-triklór-1,2,2-trifluor-etán</p> <p>CFC-114 1,2-diklór-1,1,2,2-tetrafluor-etán</p> <p>CFC-115 klór-pentafluor-etán</p> <p>HCFC-22</p> <p>klór-difluor-metán</p>	Valamennyi hajó esetében tilos ózonréteget lebontó anyagokat tartalmazó új felszerelést beépíteni.
Poliklórozott bifenilek (PCB)	A „poliklórozott bifenilek” azok az aromás vegyületek, amelyek úgy képződnek, hogy a bifenil molekulán (két benzolgyűrű összekapcsolódva egy egyszeres szén-szén kötéssel) a hidrogénatomok közül legfeljebb tíz klóratommal cserélődik ki	Valamennyi hajó esetében tilos poliklórozott bifenileket tartalmazó anyagot újonnan beépíteni.
Perfluoroktán szulfonsav (PFOS) ⁽¹⁾	A „perfluoroktán szulfonsav” (PFOS) a perfluoroktán-szulfonsavat és annak származékait jelenti	A 850/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ összhangban tilos perfluoroktán-szulfonsavat és annak származékait tartalmazó új felszereléseket beépíteni.
Lerakódásgátló vegyületek és rendszerek	A hajókon alkalmazott káros lerakódásgátló rendszerek tilalmáról, illetve korlátozásáról szóló, 2001. évi nemzetközi egyezmény (AFS-egyezmény) e melléklet alkalmazásakor vagy értelmezésekor hatályos I. melléklete által szabályozott lerakódásgátló vegyületek és rendszerek.	1. Nem alkalmazható a hajókon biocid hatású szerves öntartalmú vegyületeket tartalmazó lerakódásgátló rendszer, vagy bármely más olyan lerakódásgátló rendszer, amelynek alkalmazását vagy használatát tiltja az AFS-egyezmény.

Veszélyes anyag	Fogalom meghatározások	Szabályozási intézkedések
		2. Új hajókon, vagy a hajókra beépített új felszereléseken az AFS-egyezménnyel összhangban nem álló módon lerakódásgátló vegyületeket és rendszereket nem lehet alkalmazni.

⁽¹⁾ Harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajókra nem alkalmazandó.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 850/2004/EK rendelete a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról és a 79/117/EGK irányelv módosításáról (HL L 158., 2004.4.30., 7. o.).

II. MELLÉKLET

A VESZÉLYES ANYAGOK JEGYZÉKÉBEN FIGYELEMBE VEENDŐ ANYAGOK

1. Az I. mellékletben felsorolt veszélyes anyagok bármelyike
 2. Kadmium és vegyületei
 3. Hat vegyértékű króm és vegyületei
 4. Ólom és vegyületei
 5. Higany és vegyületei
 6. Polibrómozott bifenilek (PBB-k)
 7. Polibrómozott difenil-éterek (PBDE-k)
 8. Poliklórozott naftalinok (háromnál több klóratom)
 9. Radioaktív anyagok
 10. Egyes rövid láncú klórozott paraffinok (alkánok, C10–C13, klór-)
 11. Brómozott égésgátló (HBCDD)
-